

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Csicsely Ilona Anna ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek - dr. Dubravcsik Balázs ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2007. július 17. napján kelt 13.P.20.240/2006/36. számú ítélete ellen a felperes 38. és az alperes 39. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és mellőzi az élettársi közös vagyon köréből a **/ingatlan címe 1/** alatti ingatlan megvásárlásához felhasznált 3.200.000.- (Hárommillió-kettőszázezer) Ft készpénzt, -

az alperes vállalkozásának vagyonát 13.743.293.- (Tizenhárommillió-hétszáznegyvenháromezer-kettőszázkilencvenhárom) Ft-ra leszállítja,

mellőzi az élettársi közös vagyon köréből az alperes ... **Bank**nál nyitott számlán vezetett 3.910.- (Háromezer-kilencszáztíz) Ft-ot és a ... Hitelbank Rt-nél vezetett folyósámlán lévő 959,55 Eurónak megfelelő 228.373.- (Kettőszázhuszonnyolcezer-háromszázhetvenhárom) Ft-ot, valamint a felperes **Bank** Rt-nél nyitott folyósámláján lévő 64.580.- (Hatvannégyezer-ötszáznyolcvan) Ft-ot.

Az alperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 7.052.646.- (Hétmillió-ötvenkettőezer-hatszáznegyvenhat) Ft-ra leszállítja.

Az alperes által az államnak fizetendő előlegezett költség összegét 22.000.- (Huszonkettőezer) Ft-ra mérsékli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 150.000.- (Egyszázötvenezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak az adóhivatal felhívására 1.300.- (Egyezerháromszáz) Ft fellebbezése eljárási illetéket.

Az ezt meghaladó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek 1986. december 5. és 2002. július 31-e közötti időszakban élettársi kapcsolatban éltek. Élettársi kapcsolatukból két gyermekük született.

Eleinte mindketten munkaviszonyban álltak, majd az alperes 1993. januárjától vállalkozást kezdett működtetni, amelyben a felperes kezdettől fogva aktívan közreműködött. Emellett gondozta és nevelte a gyermekeket, vezette a háztartást.

A **/ingatlan címe 2/** alatti lakás az alperes bérleményét képezte, melyet 2000. július 12-én 616.550.-Ft vételárért megvásárolt az édesanyja által ajándékozott összegből. A felek az életközösség fennállása alatt a lakást felújították, e beruházás a forgalmi értéket 800.000.-Ft-tal növelte.

A 2002. június 22-én kelt adásvételi szerződéssel az alperes megvásárolta vállalkozása céljára az **/ingatlan címe 1/** alatti ingatlant 8.700.000.-Ft vételár ellenében, amelyből 3.200.000.-Ft volt az önerő, 5.500.000.-Ft-ot pedig hitel felhasználásával kívánt kiegyenlíteni. A 2002. szeptember 13-án kelt hitelszerződést adóstársként a felperes is aláírta, a törlesztést egészében az alperes teljesíti.

A vállalkozás vagyonának tényleges forgalmi értéke az életközösség elsőfokú ítélet szerinti végleges megszakadásának időpontjában, 2002. július 31-én 14.567.160.- Ft volt, mert a 19.613.502.-Ft könyv szerinti értékű vállalkozási vagyontól 3.048.422.-Ft könyv szerinti értékű alkatrész forgalmi értékkel nem bír, illetve további 2.497.401.-Ft könyv szerinti értékű alkatrész csak 20 %-os tényleges forgalmi értéken vehető figyelembe. A vállalkozás tulajdonában áll egy ... típusú gépkocsi is.

Együttélésük alatt a felek - helyesen - 462.000.-Ft értékben szereztek ingóságokat, amelyből 260.000.-Ft értékű ingóság a felperes birtokában van.

2002. július 31-én a felperes **Bank Rt**-nél nyitott folyószámláján 64.580.-Ft, az alperes folyószámláján 3.910.-Ft, valamint az alperes ... Hitelbank Rt-nél nyitott folyószámláján 959,55 EUR volt elhelyezve.

Pf.II.20.403/2007/4. szám

A felperes keresetében élettársi közös vagyon megosztása címén 26.648.450.-Ft és ezen összeg 2002. július 31. napjától járó késedelmi kamata, valamint a **/ingatlan címe 2/** alatti lakás vonatkozásában havi 10.000.-Ft, a **/ingatlan címe 1/ alatti** üzlethelyiség tekintetében pedig havi 25.000.-Ft többtelehasználati díj megfizetésére kérte kötelezni az alperest 2002. augusztus 1. napjától kezdődően. A vagyonszerzésben való közreműködésének arányát 50 %-ban határozta meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődleges védekezése szerint együttélésük ellenére élettársi kapcsolat közöttük nem volt, mert jövedelmeiket nem közösen kezelték. Az élettársi kapcsolat fennállásának megállapítása esetére vitatta a megszakadás időpontját, azt 2001. tavaszában jelölte meg. Védekezése szerint mindkét ingatlan a különvagyonát képezi. Vitatta a felperes közreműködése arányának 50 %-ban való meghatározását. Álláspontja szerint a vagyongyarapodás szinte kizárólag az ő tevékenységének következménye.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a peres felek élettársi közös vagyonát megosztotta oly módon, hogy az alperes tulajdonába adta a **/ingatlan címe 2/** szám alatti ingatlanban végzett közös beruházások 800.000.-Ft értékét, az **/ingatlan címe 1/** alatti ingatlan vásárlásához felhasznált 3.200.000.-Ft készpénzt, a vállalkozás 14.567.160.-Ft vagyonát, 1 db Thomson típusú televíziót 12.000.-Ft értékben, az alperes **Bank Rt**-nél nyitott folyószámlán fennálló 3.910.-Ft, valamint a ... Hitelbank Rt-nél lévő folyószámláján fennálló 959,55 Eurónak megfelelő 228.373.-Ft számlakövetelést.

A felperes tulajdonába adta az **Bank Rt**-nél nyitott folyószámlájának 64.580.-Ft számlakövetelését, az ítéletben tételesen felsorolt ingóságokat 450.000.-Ft értékben, egyidejűleg kötelezte az alperest a még birtokában lévő és a felperes tulajdonába adott ingóságok kiadására, továbbá kötelezte 9.170.932.-Ft értékkülönbözlet megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest 324.000.-Ft le nem rótt illeték, valamint 31.104.-Ft állam által előlegezett költség megfizetésére, továbbá akként rendelkezett, hogy az ezt meghaladóan le nem rótt eljárási illetéket és előlegezett költséget az állam viseli.

Kötelezte a felperest 950.000.-Ft perköltség megfizetésére.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján bizonyítottanak fogadta el, hogy a peres felek között a Ptk. 685/A. §-ában megfogalmazott élettársi kapcsolat állt fenn. A Ptk. 578/G. § (1) bekezdésére utalással közreműködésük arányát azonos mértékűnek tekintette. Az élettársi kapcsolat megszakadásának időpontját a felperes kereseti kérelmében megjelölttel egyezően fogadta el. Álláspontja szerint az alperes által csatolt tárgyalási jegyzőkönyvek és egyéb dokumentumok alapján megállapítható ugyan, hogy a peres felek kapcsolata 2001. tavaszán, illetve nyarán átmenetileg megszakadt, de azt utóbb helyreállították. Ezt alátámasztó bizonyítékként fogadta el, hogy a felperes a Békéscsabai Városi Bíróság előtt az élettársi közös vagyon megosztása iránt előterjesztett keresetétől elállt, továbbá azt az alperes által elismert körülményt, hogy a felperes 2002. novemberéig az üzletben munkát végzett, valamint azt, hogy 2002. szeptemberében adóstársként aláírta a **/ingatlan címe 1/ alatti** ingatlan megvásárlásával kapcsolatos kölcsönszerződést.

Az alperes által csatolt okirat, valamint **tanú 1**, **tanú 2** és házastársa tanúvallomása alapján bizonyítottanak fogadta el, hogy az **/ingatlan címe 2/** alatti lakást az alperes az édesanyjától ajándékba kapott pénzüsszegen vásárolta, ezért az nem minősül közös vagyonnak. Ugyanakkor az ingatlanon végzett közös beruházások 800.000.-Ft-os értékét az élettársi közös vagyon körében számolta el.

A **/ingatlan címe 1/ alatti** üzlethelyiséget illetően az élettársi közös vagyonnak tekintette az ingatlan vásárlásához felhasznált 3.200.000.-Ft készpénzt. Ennek kapcsán utalt arra, az alperes maga is elismerte, hogy a saját erő fele részben a vállalkozás jövedelméből került kiegyenlítésre, az azonban nem bizonyított, hogy az összeg másik fele az édesanyjától származó ajándék lenne. Az e körben meghallgatott tanúk vallomása mind az összecszerűség, mind pedig annak forrása tekintetében ellentmondásos. Ilyen körülmények között az önrész nem kerülhetett kiegyenlítésre másból, mint a vállalkozás jövedelméből, amely szintén közös vagyonnak minősül. Az nem volt vitatott, hogy a kölcsönt kizárólag az alperes törleszti, ezért ezt meghaladóan a felperesnek az ingatlannal kapcsolatos igénye nem lehet.

A közös vagyonnak tekintette a vállalkozás könyv- és műszaki szakértő által megállapított 14.567.160.-Ft értékű vagyonát. Külön tételként nem vette figyelembe a ... gépkocsit, azzal az indokkal, hogy a vállalkozás vagyonában a könyvszakértő értékelte.

Megállapította, hogy az életközösség fennállása alatt a felek - helyesen - 462.000.-Ft értékben szereztek ingóságokat, a felperes által megjelölt további ingóságok közös vagyoni jellegére bizonyítást nem ajánlott fel. A felek bankszámláin elhelyezett pénzüsszeg összesen 296.863.-Ft.

Mindezek alapján a felek közös vagyonát 19.281.023.-Ft-ban határozta meg, amelyből a felperest 9.640.511,5 Ft illeti meg. Ebből levonva a felperes folyószámláján lévő készpénzt és tulajdonába adott ingóságok értékét, 9.170.932.-Ft értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezte az alperest. Az ingatlanok különvagyoni jellegére tekintettel a felperes többtelehasználati díjra nem tarthat igényt.

Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezett.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy kötelezze az alperest további 4.893.080.-Ft értékkiegyenlítés megfizetésére. Álláspontja szerint a **/ingatlan címe 2/** lakás az élettársi közös vagyon része. A meghallgatott tanúk vallomásának ellentmondásossága folytán nem bizonyított, hogy azt az alperes a különvagyonából vásárolta. Ezért az ingatlan 8.100.000.-Ft forgalmi értékéből levonva az elsőfokú bíróság által már figyelembe vett 800.000.-Ft beruházás értékét, a további 7.300.000.-Ft fele része, azaz 3.650.000.-Ft illeti meg. Kérte a ... tehergépkocsi közös vagyonként történő elszámolását 2.486.159.-Ft értékben, amelyből 1.243.080.-Ft őt illeti. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy ez a gépkocsi a vállalkozás vagyonaként értékelésre került.

A 2006. december 8-án elkészült szakértői vélemény csupán az árukészletet értékelte, annak 2000. december 31-i állapot szerinti ÁFA nélküli értéke 17.467.930.-Ft, a műszaki szakértő ezen adatot csökkentette az avulás értékével, illetve egyéb értékcsökkentő tényezővel, az árukészlet pedig a vagyonnak csupán egyik tétele.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet szerinti marasztalási összeg 6.842.646.-Ft-ra való leszállítását kérte. Kérte annak megállapítását, hogy az élettársi kapcsolat 2001. június 6. napján szakadt meg a felek között.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűtlenül értékelte a bizonyítékokat az élettársi kapcsolat megszakadása időpontját illetően. Az elsőfokú eljárásban csatolt okirati bizonyítékok (tárgyalási jegyzőkönyvek, birtokvédelmi eljárás iratai, szakértői vélemény, felperes keresetlevelei) kétséget kizáróan igazolják állítását. A felperes valamennyi iratban úgy nyilatkozott, hogy az ingatlanba való visszaköltözése után az élettársi kapcsolatot nem állították helyre. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes az élettársi közös vagyon megosztása iránti perben a keresetétől elállt, nem bizonyítja a kapcsolat helyreállítását, de ez ellen szól az a körülmény is, hogy ezt követő időpontban az alperest az adóhatóságnál feljelentette. A csatolt szakértői véleményből kitűnik az is, hogy 2002. március 8. napjától más férfivel élt együtt. Iratellenes az elsőfokú ítélet azon megállapítása, amely szerint a felperes általa is elismerten 2002. novemberéig az üzletben végzett munkát, ilyen nyilatkozatot ugyanis a perben nem tett. Nem szolgálhat bizonyítékkul erre a kölcsönszerződés adóstárskénti aláírása sem, hiszen ennek időpontjában az elsőfokú ítélet által megállapítottan sem állt már fenn az élettársi kapcsolat, tehát annak aláírásából nem következik okszerűen az életközösség helyreállítása. Ezért álláspontja szerint 2001. június 6. napjára vonatkozóan szükséges a vagyonmérleget felállítani. Ennek érdekében indítványozta a peres felek **Bank Rt**-nél, illetve a ... Hitelbank Rt-nél vezetett folyószámláinak 2001. június 6. napján nyilvántartott számlakövetelése érdekében a pénzügyintézetek megkeresését.

A vállalkozás könyv szerinti vagyona ezen időpontban 18.789.635.-Ft volt, ebből levonva a forgalmi értékkel nem bíró, illetve értékcsökkent árukészlet értékét, a tényleges vállalkozói vagyon 13.743.293.-Ft-ban határozható meg.

Az élettársi kapcsolat 2001. június 6-án történő megszakadásra tekintettel a közös vagyon körén kívül esik a ... ingatlan megszerzése. A felperes ezt meghaladóan sem bizonyította azt, hogy a 3.200.000.-Ft önerőt a felek közös vagyona fedezte, annál is inkább, mert az adásvételi szerződésből kitűnően az önerőt 2002. augusztus 15. napjáig kellett megfizetni, ekkor pedig már az elsőfokú ítélet szerint sem éltek élettársi kapcsolatban.

A 3.200.000.-Ft közös vagyonként történő elszámolása annak kétszeres értékelését eredményezné, mert az elsőfokú ítélet szerint a vállalkozás vagyonából került finanszírozásra, így ezen összeg egy részét már a vállalkozási vagyon körében elszámolta a bíróság.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a **/ingatlan címe 2/** lakásban végzett beruházások elszámolása körében túlterjeszkedett a felperes keresetén, az ugyanis a teljes ingatlan közös vagyon körében történő elszámolására irányult.

Olyan kereseti kérelem, amelyben a felperes a beruházások elszámolását kérte volna, nincs. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ezt úgy értékelte közös vagyoni

beruházásként, hogy annak közös- vagy különvagyonai jellegére bizonyítást nem folytatott le.

A felperes fellebbezése kapcsán előterjesztett ellenkérelmében előadta, hogy a kiegészítő szakértői vélemény a tárgyi eszközök közül csupán az árukészlet értékét korrigálta, az nem érintette a ... gépkocsi vállalkozás vagyonában történő szerepeltetését. A **/ingatlan címe 2/** lakás különvagyonai jellegét a bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, ezért az fellebbezéssel nem támadható.

A felperes fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése túlnyomórészt alapos.

A Ptk. 685/A. §-a szerint élettársak - ha jogszabály másként nem rendelkezik - két, házasságkötés nélkül, közös háztartásban, érzelmi és gazdasági közösségben együtt élő személy.

Az élettársak együttélésük alatt a szerzésben való közreműködésük arányában szereznek közös tulajdont. Ha a közreműködés aránya nem állapítható meg, azt azonos mértékűnek kell tekinteni. A háztartásban végzett munka a szerzésben való közreműködésnek számít (Ptk. 578/G. (1) bek.).

A másodfokú eljárásban már nem volt vitatott, hogy a felek között élettársi kapcsolat állt fenn, továbbá a szerzésben való közreműködés elsőfokú ítélettel meghatározott aránya sem.

A fellebbezés kapcsán az ítéletablának elsődlegesen az élettársi kapcsolat megszakadásának időpontját illetően kellett állást foglalnia. Azt az alperesi fellebbezéssel egyezően 2001. június 6. napjában találta megállapíthatónak. Ezt bizonyítják az alperes által az elsőfokú eljárásban csatolt okirati bizonyítékok. A felperes a békéscsabai bírósághoz 2001. október 9. napján P.21.263/2001. szám alatt élettársi vagyonszövetség megosztása iránt benyújtott keresetében azt adta elő, hogy az alperessel egy házban laknak, de kapcsolatukat nem újították meg. A Békéscsabai Városi Bíróság előtt P.20.846/2001. szám alatt 2001. június 29. napján gyermektartásdíj megfizetése iránti keresetlevelében úgy nyilatkozott, hogy az életközösség közöttük 2001. június 6. napján megszakadt. A Békéscsabai Városi Bírósághoz P.20.189/2001. számú perben benyújtott, 2001. október 5. napján kelt beadványában ugyancsak arra utalt, hogy életközösségük már nem áll fenn. A Békéscsabai Városi Bíróság előtt P.20.616/2003. számon indult gyermekelhelyezés és gyermektartásdíj megállapítása iránti perben elfekvő igazságügyi pszichológus szakértői vélemény készítése kapcsán a felperes és a perben nem álló **/személy neve 1/** meghallgatásukkor egyezően azt adták elő, hogy 2002. márciusától együtt éltek. Ez pedig nyilvánvalóan kizárja az alperessel az élettársi kapcsolat egyidejű fennálltát. Mindezekkel szemben az elsőfokú ítéletben megjelölt körülményekből - egyéb bizonyíték hiányában - nem vonható le az a következtetés, hogy a felek az élettársi kapcsolatot 2001. júniusát követően helyreállították és annak végleges

- 7 -

Pf.II.20.403/2007/4. szám

megszakadása az elsőfokú ítéletben megjelölt időpont. A birtokvédelmi eljárás eredményeként az utolsó közös lakásba történő visszaköltözés ténye nem elégséges az

élettársi kapcsolat helyreállításának megállapíthatóságához, az együttélés önmagában még nem eredményez élettársi kapcsolatot, hiszen az alperes hatósági határozat alapján volt köteles a felperesnek a volt közös lakásba történő visszaengedésére. A kölcsönszerződés adóstárskénti aláírásából szintén nem következik okszerűen az, hogy a felek 2001. júniusát követően is élettársakként éltek együtt, a szerződéskötés dátuma ugyanis kívül esik azon az időpontra is, amelyet az elsőfokú bíróság az élettársi kapcsolat megszakadásának időpontjaként megjelölt. Az elsőfokú ítéletben írtakkal ellentétben nincs olyan alperesi elismerés, amely a felperesnek a 2002. novemberig tartó vállalkozásban való munkavégzésére vonatkozik.

A Ptk. 578/G. § (1) bekezdése törvényes vélelmet állít fel arra vonatkozóan, hogy az élettársak együttélésük alatt a szerzésben való közreműködésük arányában szereznek közös tulajdont. A közös szerzés vélelmével szemben a Pp. 3. § (5) bekezdése alapján bármely élettárs bizonyíthatja azt, hogy az élettársi kapcsolat tartama alatt megszerzett valamely vagyontárgy vagy vagyonszaporulat azért nem képezi az élettársak közös tulajdonát, mert az valamelyik élettárs különvagyonra (BH. 2002/229.). A kifejtettek alapján az alperesnek kellett bizonyítania a **/ingatlan címe 2/** lakás, illetve az azon végzett beruházások különvagyonai jellegét. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság evonatkozásban kifejtett álláspontjával mindenben egyetért.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a **/ingatlan címe 2/** lakás az alperes különvagyonát képezi, ezt a felperes a Békéscsabai Városi Bíróság előtt 12.P.21.189/2001. szám alatti perben 2001. október 10. napján tartott tárgyaláson a 4. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldalán rögzített nyilatkozatában elismerte. Erre tekintettel a felperes fellebbezésben hivatkozott tanúvallomásoknak nincs jelentősége.

Az ingatlanon végzett beruházások kapcsán az ítéletábrának elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozottakra tekintettel jogszabálysértően járt-e el az elsőfokú bíróság, amikor a beruházások értékét a felperes külön erre irányuló kérelme nélkül elszámolta.

A Pp. 215. §-a értelmében a bíróság döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen; ez a szabály a főkövetelés járulékaire (kamat, költség stb.) is kiterjed.

Az ítélezési gyakorlat a fenti jogszabály szerinti korlátozást az összeg (mennyiség) vonatkozásában tekinti feltétlennek, azaz összegben, értékben nem ítélt meg a bíróság többet, mint amire a kereseti kérelem irányul. A jogalap (jogcím) vonatkozásában a korlátozást nem tekinti irányadónak.

A jelen esetben a felperes élettársi vagyontársaság megszüntetése címen meghatározott pénzösszeg megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az élettársi közös vagyon egyik tételeként jelölte meg a fenti lakásingatlant. Az elsőfokú bíróság megállapítva a lakás alperesi különvagyonai jellegét, nem találta a felperes javára elszámolhatónak az ingatlan 1/2 tulajdoni illetőségének értékét, ugyanakkor a „többben a kevesebb benne foglaltatik” elve

alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az ingatlanon végzett beruházások közös vagyonnak minősülnek és azok értéke a vagyonmegosztás során elszámolandó.

Alaptalanul sérelmezi az alperes az elsőfokú ítélet ezzel kapcsolatos érdemi megállapítását is. A perben beszerzett igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény tartalmazza, hogy a felek egyező nyilatkozatot tettek a szemlén a beruházások elvégzését illetően. Ott az alperes azok közös vagyoni jellegét túlnyomórészt elismerte. A másodfokú tárgyaláson sem tette vitássá sem a beruházások megtörténtét, sem azok értékét, csupán arra hivatkozott, hogy azok költségét a vállalkozás jövedelméből finanszírozta. A vállalkozás vagyona azonban az élettársi közös vagyon része, így az abból származó jövedelemből végzett beruházások is annak tekintendők.

Tekintve, hogy megalapozottnak minősült az alperes érvelése az élettársi kapcsolat megszakadásának időpontját illetően, helytállónak bizonyult a **/ingatlan címe 1/ alatti** ingatlan vagyonmérlegből történő mellőzésére irányuló fellebbezése. Az ingatlant az alperes 2002. nyarán vásárolta, az életközösség megszakadása után több mint egy év elteltével. Ennyi idő távlatából pedig már nem állítható az sem, hogy a kiegyenlített vételár rész fedezete a közös vagyon lett volna. Ezért azt mellőzni kellett a közös vagyon köréből tekintettel arra, hogy az ingatlan nem tartozik a felek közös vagyonához, az ezt meghaladó fellebbezési előadással az ítéletábrának érdemben foglalkoznia nem kellett.

A felperes alaptalanul hivatkozik arra, hogy az elsőfokú ítélet nem értékelte a közös vagyon körében a ... gépkocsit. Az elsőfokú bíróság a vállalkozás vagyonának meghatározásakor a 82. számú könyvszakértői véleményben írtakból indult ki, amely szerint a vállalkozás könyv szerinti vagyona 2002. július 31. napján 19.613.502.-Ft. A szakértő a vagyon körében szerepeltette a ... tehergépkocsit is nettó 1.655.233.-Ft értéken. Az elsőfokú bíróság a vállalkozás - gépkocsi értékét is magában foglaló - teljes vagyonának értékéből vonta le a tényleges forgalmi értékkel nem bíró, illetve értékcsökkent áruk értékét.

A kifejtettek alapján az életközösség 2006. június 6. napján történő megszakadásának időpontjában a felek közös vagyonát az alábbiak képezték:

1/ Vállalkozás vagyona: a P.20.240/2006/6. szám alatt elfekvő szakvélemény kiegészítés szerint a vállalkozás vagyonának könyv szerinti értéke 2001. június 6-án 18.789.635.-Ft. Ezt csökkenteni kell 5.046.342.-Ft-tal (3.048.422.-Ft értékkel nem bíró alkatrész, továbbá 2.497.401.-Ft 80 %-ának megfelelő összeg, amely 1.997.920.-Ft). Ennek alapján a vállalkozás tényleges vagyona 13.743.293.-Ft volt.

- 9 -

Pf.II.20.403/2007/4. szám

2/ 462.000.-Ft értékű ingóság,

3/ **/ingatlan címe 2/** lakásban végzett beruházás értéke: 800.000.-Ft.

A felek tehát az életközösség megszakadásakor 15.005.293.-Ft közös vagyonnal rendelkeztek, amelyből a felperest 7.502.646.-Ft illeti meg. Ebből le kell vonni az elsőfokú

ítélettel a felperes tulajdonába adott ingóságok 450.000.-Ft értékét. Ennek alapján az alperes 7.052.646.-Ft értékkiegyenlítés megfizetésére köteles.

Az alperes által indítványozott bizonyítás lefolytatása szükségtelen volt, mert a bíróság az elsőfokú eljárásban a pénzügyi intézeteket a 2001. júniusi időpontra vonatkozóan is megkereste a számlaegyenleg közlése végett. Ennek alapján megállapítható, hogy a kérdéses időpontban az **Bank Rt**-nél vezetett számlák egyike sem létezett, azokat a felek később nyitották, a ... Hitelbank Rt-nél nyitott számlán pedig nem volt pénz elhelyezve. Mindezek miatt szükséges volt a bankszámlákon elhelyezett pénzüsszegeket a közös vagyon köréből mellőzni.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a rendelkező részben foglaltak szerint - az alperes által fizetendő állam által előlegezett költségre is kiterjedően - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben azt helyben hagyta.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes az alperes jogi képviselőjével felmerült 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet szerint megállapított másodfokú költségének megfizetésére.

Az ítélet tábla az alperest pervesztessége arányában kötelezte a személyes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt, pervesztességéhez igazodó fellebbezési eljárási illetéknek a megfizetésére az Itv. 64. §-a szerint alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. Az ezt meghaladóan le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az IM. rendelet 14. §-a alapján a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

S z e g e d, 2008. február 20.

Dr. Sággy László sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
táblabíró